

Davant la crisi, municipalisme i resiliència

Discurs de l'alcalde del Prat, Lluís Mijoler Martínez, amb motiu de la Diada Nacional de Catalunya del 2020

Pratencs i pratenques,

Avui ens agradaria poder-nos aplegar per celebrar la Diada Nacional de Catalunya a la plaça del Mestre Estalella, com cada any. Avui, trobem a faltar la Coral lo Llobregat de les Flors interpretant *el Cant de la Senyera*. I la Unió Filharmònica del Prat tocant la nostra sardana, *la Festa Major del Prat*. Avui, ens agradaria tornar a poder acompanyar les desenes d'entitats veïnals, de cultura popular, culturals, cíviques, sindicals i polítiques que, cada any, participen a l'ofrena floral amb motiu d'aquesta data.

No pot ser. La nostra ciutat, com tot el país i tot el món, està centrada en la lluita contra l'epidèmia d'un nou coronavirus. Hem d'ajudar els i les sanitàries que estan lluitant contra aquesta pandèmia i estan cercant un remei contra la covid, i ho hem

de fer evitant actes que podrien suposar un risc per a la salut pública. La prudència i la solidaritat, doncs, ens obliguen a commemorar la Diada d'una forma diferent.

Però volem commemorar-la. Perquè la Diada ofereix un context, en un moment com l'inici de curs, per aturar-nos i reflexionar com a comunitat sobre els reptes als quals ens enfrontem i els objectius col·lectius que volem perseguir. Per això, tant aquest alcalde com els grups municipals que conformen el nostre consistori, i els portaveus dels quals avui ens acompanyen, hem volgut aprofitar l'àgora que ens brinda la radiotelevisió pública del Prat per adreçar aquest missatge institucional.

Abans que res, i en nom tant meu com de tots els grups municipals aquí presents, volem recordar els nostres veïns i veïnes morts a causa de la covid. Com vaig dir al juliol, tan bon punt el context sanitari ho permeti, els brindarem el comiat que no han pogut tenir fins ara amb un acte que serà de record seu i d'escalf a les seves famílies. Aquestes famílies han de saber, heu de saber, que compteu amb la solidaritat de tot el Prat.

I permeteu-nos també recordar i homenatjar totes aquelles persones que porten mesos, des de l'inici de la crisi sanitària, oferint el millor d'elles mateixes per tenir cura de la comunitat. Començant pels i les professionals de la salut i seguint per tota la resta de serveis essencials i no essencials del municipi. Així com els i les mestres que aquestes setmanes treballen per reobrir les escoles i instituts amb seguretat. Sense oblidar tots els veïns i veïnes que, en aquests moments, estan exercint la solidaritat en entitats i associacions. Si al Prat ens cuidem, és gràcies a elles.

A aquesta crisi sanitària que estem patint, la més greu en un segle, seguirà, està seguint ja, una greu crisi social i econòmica. Sóc conscient que molts dels pratencs i pratenques que ens escolten ho estan passant molt malament. Penso en els

comerciants i empresaris que pateixen per si han de tancar el seu negoci. En els i les treballadores que han patit un ERTO o que han perdut directament la feina o temen perdre-la. En les emprenedores i autònoms que no saben si tiraran endavant.

Són temps d'incerteses i temors. I davant d'això, és natural que les persones tinguem por. Però no podem permetre que ens paralizzi o que ens venci com a comunitat. Col·lectivament, la volem afrontar. Amb un full de ruta clar, amb solucions i propostes.

Per això, avui, amb motiu de la Diada, vull posar en valor dos dels principis que ens han de guiar i d'ajudar, com a comunitat, a sobreposar-nos a aquesta crisi i a reconstruir la nostra ciutat, i amb ella el nostre país. Dos valors com són el municipalisme, i en concret el municipalisme progressista, i la resiliència.

Ja en el meu discurs amb motiu de la Diada de l'any passat vaig afirmar que creia que "els municipis, les nostres ciutats, poden tornar a ser la clau de volta per reconstruir el país i reprendre la lluita per una Catalunya més pròspera, més justa, més lliure i també més sorora i fraterna amb altres pobles de l'Estat i d'arreu." Avui no és només una declaració d'intencions,enguany hem demostrat una vegada més el potencial de l'acció municipal en la resposta a la pandèmia.

Des del primer moment de la crisi sanitària, la gran majoria dels ajuntaments del nostre país, de signes ben diversos, ens hem hagut de reorganitzar de la nit al dia per mobilitzar tots els recursos necessaris per estar al costat del veïnat.

No és ni el lloc ni el moment de reiterar tot el que hem fet els Ajuntaments. Només dos exemples del Prat per il·lustrar-ho: La nova Oficina Integral d'Atenció Social del Prat, oberta a l'inici de la crisi per acompanyar les llars més colpejades i no deixar ningú enrere, ja ha fet prop de 14.000 atencions. Un 23% més que el 2019. I ja

hem mobilitzat centenars de milers d'euros per ajudar els comerços dels nostres barris a tornar a aixecar la persiana. Aquests exemples il·lustren els més de 5,5M d'euros que hem destinat a fer front a la crisi. I tot això en el context d'un acord de ciutat que signat per totes les forces polítiques, econòmiques i socials de la ciutat.

En definitiva, l'esforç dels Ajuntaments, de tots ells, no és ni serà suficient. Caldrà el concurs de la resta d'administracions, que a vegades han trigat més a actuar. Però el paper dels municipis ha estat clau i ha de seguir sent clau per afrontar la crisi al nostre país.

Per això, aquesta Diada en què s'acostuma a parlar de sobirania, vull reivindicar la municipal, de sobirania. Els Ajuntaments no som mers òrgans gestors, o meres administracions que s'han de limitar a executar allò que dictaminen altres governs. Som la primera trinxera en defensa de la cohesió social. Som, i així ho estableixen les nostres normes fonamentals, la primera baula de la democràcia i el progrés.

Ho hem estat sempre.

L'any passat, en aquest sentit, recordava que "la del 1714 va ser també una derrota de les ciutats". No en va la figura central que recordem cada Onze de Setembre és Rafael Casanova, darrer conseller en cap de la ciutat de Barcelona, que va perdre en aquesta derrota els drets i llibertats que hi havien anat madurant amb els segles. De fet no era el primer cop que passava. Justament aquest 2020 es compleixen exactament 500 anys de la revolta dels Comuneros de Castilla, que d'una manera que pot recordar a la dels els i les barcelonines del 1714, defensaven els drets i llibertats que maduraven a les ciutats davant d'un poder centralista, autocràtic i monàrquic. Els catalans i les catalanes reivindicuem amb la nostra diada aquestes llibertats ciutadanes. També els i les castellanés i lleoneses les reivindiquen amb la seva, cada 23 d'abril, aniversari de la derrota dels Comuneros a Villalar.

Sempre hem reivindicat aquesta tradició municipalista i republicana, que defensa les ciutats com a indrets especialment fecunds per al canvi i la transformació socials, per al progrés. I enguany ho fem, i ho practiquem, més que mai.

Avui, davant de la greu crisi que patim, les ciutats hem de reivindicar els recursos i les competències necessàries per estar al costat del nostre veïnat. Reivindicar-nos municipalistes avui i aquí implica, per això, abordar la millora del finançament local. Aquest segueix sent, 40 anys després, un dels grans deures pendants de la nostra democràcia, i no es pot seguir ajornant a base de pegats i falses solucions. Els pobles i ciutats som el primer front en defensa de la cohesió social i la prosperitat i volem tenir les eines suficients per fer-ho amb garanties en un context de crisi.

Només així podrem garantir que responem a la crisi de forma resilient.

El repte és ingent. Podem parlar de canvi d'època. La crisi de la covid fa palès que el col·lapse és possible. Això que, en l'època en què el progrés semblava un designi inevitable, només coneixíem a través d'obres de ciència ficció, ara sembla amenaçadorament real.

Davant d'aquesta crisi, respondre amb resiliència vol dir adaptar-nos amb intel·ligència als reptes que tenim per davant, i no retrocedint. No retallant, sinó conquerint noves cotes de benestar. No renunciant a drets i llibertats, sinó conquerint-ne de noves.

Davant d'aquesta crisi, ara més que mai des d'un municipalisme republicà cal defensar serveis públics com el de la sanitat. Ara més que mai cal construir una societat feminista que posi les cures al centre i respecti la diversitat. Ara més que mai cal posar l'avenc tecnològic i la innovació al servei del comú: formes de produir, de consumir i de treballar més humanes i sostenibles, que generin una redistribució de la riquesa amb equitat. Ara més que mai cal defensar la vida,

Ajuntament del Prat de Llobregat

davant d'amenaques com la pandèmia o d'amenaques encara més greus com l'emergència climàtica. Aquests són els principis rectors de l'estratègia de reconstrucció que ja hem començat a desplegar.

Pratencs, pratenques, el moment és complicat. Hem patit mesos molt durs i el curs que encetem exigirà que donem el millor de nosaltres. Però no dubteu que no estem sols. Al nostre lloc al món, comptem amb una ciutat enxarxada, solidària, que donarà el millor de sí mateix i que sap cap a on vol avançar.

Des del Prat, des de les ciutats, assumim la nostra responsabilitat per superar aquesta greu crisi i construir un país més just, més lliure, i més solidari.

Visca el Prat i visca Catalunya!